

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 4-50
Voor den buiten 1-75
Voor 't vreemde 2-25
Per maand voor de stad alleen . . . 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 kettim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimenen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtvyr toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het

Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

De Konvoijen met een geteekeut, zyn Expresreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. 5-00 8-53**
Brussel, langs Denderleeuw. . . 7-00 11-43 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. 5-00 8-53** 11-43 2-20 5-00 7-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-53** 11-43 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-43 2-20 5-00 7-40

STAETKUNDIG OVERZICHT.

GENT, 6 APRIL 1861.

VRANKRYK. — De onzekerheid, de wantrouw, de vrees, en het frauduleus bankroet, is op heden den zeer natuerlyken toestand van Europa geworden, en als eens de goede trouw, de rust en het gemak in handel en nyverheid zullen terug keeren, zullen wy het al vry moeijelyk vinden om er ons terug aen te gewinnen. Jnderdaed sints tien jaren vroet, woelt. keert en draeit het volk in een verschrikkelyken dolhof, van welke wy noch het einde, noch de uitkomst kunnen raden, en wy schynen er ons weinig mede bezig te houden, zoo klein is het geweten dat wy hebben van de gesteltenis waarin wy verkeeren.

De zwemmende staetkunde van Louis Napoleon, die toen eens onder toen eens boven, de omstandigheden, zich vertoont; heden flauw, morgen kloek, heden buigt, morgen dreigt, gehoorzaemt of gebiedt in gevolgen de sluwheid des keizers er zich van te bedienen heeft, heeft langzaam de verlamming in het openbaer leven, en die geest verbystering te weeg gebracht. Betaelde knechten hebben in al de dagbladen van Vrankryk, de plaets der vrye en Vaderlandsche mannen ingenomen, om op bevel des meesters, dit moorddadig politiek tot boven de wolken te verheffen, en te verhemelen: Zy noemen het behendig en grootsch!... Machiavel, moet voldaan zyn, de leerling overtreft den meester.

Toen wy by het aenkomen van Persigny, als eerste minister, zeiden, dat zyne benoeming, eene variante in het keizerlyk spel was, om gedurende het winter saison de domme massa, aen de hoop van een aenstaende vreden, tot aen de lente bezig te houden; langs hier de schynheilige vriendschap van Engeland, niet te voorbarig te benadeeligen, langs daer de andere mogentheden te misleiden, dachten wy niet zoo vroeg gelyk te hebben. Welnu de Persigny, heeft zynen tyd gedaen, hy gaet er van deur, en die oolekaert die met al dat lawyt, al die beloften, van eenen nieuwen staet van zaken gesteund op de vryheid aen het bestuur kwaem, verlaet zyn postjen zonder iet of wat verigt te hebben.

KAREL DE STOUTE,

DOOR WALTER SCOTT.

EERSTE DEEL. — ZESDEN KAPITEL.

8. Vervolg.

De oudste onzer twee reizigers sliep hy het anbreken van den dag, langer dan naer gewoonte, alhoewel hy aen de vermoeienis gewoon was; Arthur, inteedel was reeds voor den dag opgestaan, gemoedsaendoeningen hadden hem allen lust tot slaepen benomen. Het tweegevecht dat tusschen hem en den jongen Berner moest plaets hebben was volgens dit tydstop eene pligt waer aen men niet ontbreken mocht. Hy stond op bezorgd om de rust van zynen vader niet te stooren, alhoewel hy daertoe een uitvlugtstel zou kunnen vinden hebben. Maer het gedacht van den vermoeden ouderling in zynen slaep te stooren, deden hem besluiten te vertrekken zonder zynen zegen te ontvangen. Hy gorde zyne wapens aen en vertrok moedig, alhoewel zyn geest hem onophoudelyk met het tweegevecht bezig hield.

Arthur Philipson begaf zich met vasten tred door velden en bosschen en bereikte eindelyk de opene plaets aen de overzyde van den stroom. Nauwelyks was hy aengekomen of zynen tegenstrever die Geierstein langs eene andere zyde herreikt had, vertoonde zich voor hem.

De jonge Berner droeg een dier zweerden op zyne schouders, die men slechts met de twee handen gebruiken kan en waer van het stael vyf voet lang is. Dit wapen wordt algemeenlyk door de Zwitsers gebruikt, niet alleenlyk om dat zy met gemak de harnessen doorklieft, maer omdat het van groot nut was, in de verdediging der berg-engten. Een dezer zweerden hing aen den hals van Rhodolphe, zoo dat den punt er van tot aen zyne hielden kwam en dat het gevest zich boven zynen linkeren schouder ver-
toonde.

— Gy zyt stipt op het uer, riep hy Arthur toe, daer ik dacht dat gy zonder wapens zoudt gekomen zyn, hebt ik dit van Ernest meegebracht. By deze woorden wierp hy het zweerd, dat hy in de handen hield voor de voeten van Arthur, met het gevest langs den kant van den jongen Engelschman gekeerd. Ontoord dit wapen niet jonge vreemdeling, voegde hy er by,

Lokeren. 5-00 7-00 11-43 5-00
Nim., Geeraardsh. Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 5-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-13 4-30 4-53* 6-33*
Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atricht, Amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25* 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10*
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. . . 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 5-00 8-53* 11-43 2-20 5-00 Thien. 7-40*

De kwakzalver heeft drogues verkocht; deze waer, by de franschen heeft altyd veel byval genoten.

Heden dan schynt de hemel met groote tempeesten beladen. Het keizerlyke drama, moet voortgezet worden en de oorlogs droomen hebben alweer de overhand gekregen. Het politiek muziek is terug in zynen natuerlyken toon geplaeft.

Langs hier de oneenigheid van Danemark met Duitschland, door Vrankryk in het werk gesteld, kunnen tot erge gevaren van oorlog uitloopen; gevaren die Louis Napoleon een bezoek op den Rhyu zouden kunnen doen afleggen; langs daer de weinige bedokkene genendheid van Engeland voor de vervallene familie van Orleans, welker princen de officiele plegtigheid van de moeder der koningin heeft by gewoond, kunnen tussche beide deze kolossen eene scheuring te weeg brengen waer in men in plaets van depêchen, elkander kanonballen naer het hoofd zou werpen; men moet dit den eenen of den anderen dag verwachten. Dit geloof versterkt zich, in de buitengewoone bedryvigheid, in den zeedienst. Al de vaertuigen worden veerdig gemaakt, en ongeloovelyk bestellingen van oorlogs voorraad, zoo wel voor zee als voor land, volgen elkanderen.

Lyons heeft alreede al het materieel ontvangen, voor het legerkorps, dat weldra zal inschepen, om tot de eene of de andere bestemming te worden verzonden. De horizon is zwart.

Laten wy in het voorby opmerken, dat onderwyl de groote en vreesverwekkende beweging en in Vrankryk ontaen, dat de keizer getrouw aen zyne rol blyvende, de franschen toch altyd de eene of de andere kluchtige intermediaire weet op te dienen. Zoo zien wy op heden gheel Parys op den loop om de overblyfsels van den eersten keizer, uit het hotel der Invaliden tot het russiesch marmer graf over te brengen, door Louis aen de memorie van den ontuchten stichter zynen grootheid gebouwen. Geheel de keizerlyke karnaval is er in tegenwoordigd geworden.

OOSTENRYK. — Heden was op de beurs te Parys het gerucht verspreid dat in Croatie eenen opstand was uitgeborsten, gebeurtenis welke men aenzag als de voor-

want Ernest zou zich in zyne eer gekrenkt achten. Indien gy het myne verkiest, stel ik het uwen dienste.

De Engelschman aenzag dit wapen met eene zekere verwondering, hy kon niet begrypen, dat het tot een tweegevecht gebezigd werd.

— In alle landen, zegde hy, waer men de wetten op de eerherstelling eerbiedigt, blyft de keus der wapens aen den beleedigde.

— Hy die in Zwitserland stryd, moet van zwitsersche wapens gebruik maken, antwoorde Rhodolphe, of meent gy dat wy slechts aen het handelen van pennemissen gewoon zyn.

— Wy zyn niet gewoon met zeissen te werken, zegde Arthur, ik kan dit wapen niet behandelen.

— Ah! ah! riep de Zwitser hem spottend toe, het schynt dat hy u de overeenkomst beklaegt; indien het zoo is, bekeid dan dat gy een laffaerd zyt en vertrekt onbeverreed. Antwoord my.

— Ik een laffaerd, riep Arthur met medelyden uit, dit woord komt niet uit een zwitsersch hart, het is u door uwen hoogmoed ingeblazen; ik blyf, want weet dan, dat de engeschen, nooit, zelf voor geene wezenlyke gevaren terugdienzen.

— De bewyzen alleen, zyn hier geldig, riep de jonge Berner, met bitterheid. Daer ik u de gelykheid der wapens aanbied, kunt gy u niet beklagen. Wy stryden tot der dood, het gerucht van dezen stroom, zal de dood van een onzer aankondigen, bezie hem wel, indien gy bezwykt zal hy u tot grafplaets dienen.

— Indien ik overwin, hoogmoedige zwitser, zal uw lichaem in de kerk van Einsiedeln begraven worden, en eenige missen zullen voor de rust uwer ziel gelezen worden. Uw zweerd zal ik op uwe grafplaets doen plaetsen en een opschrift zal aen de nieuwsgierigen zeggen: Hier rust een zwitserschen beer, gedood door Arthur de Engelschman.

— Er ontbreken geene bergen in Zwitserland en nog zult gy er geen steen vinden om er dit opschrift op te stellen. Bereid u tot den stryd.

Arthur aenschouwde met koelen bloede de plaets waer het gevecht ging plaets grypen. Men weet dat het eene opene plaets was in het midden der puinen van Geierstein.

Het schynt my toe, dacht hy, dat een man die de onderrigtingen, welke hy van Bottaforma van Florence, in de wapenhandel ontvangen heeft, niet kan vergeten hebben, en wel eenig voordeel aen zynen tegenstrever ma-

bode van het ontbranden der volkswoede door al de Staten van Hongarien. In den zelfden tyd meldt men uit Weenen dat de keizer Jozef, bevelen heeft gezonden om met juny aenstaende de soldaten der reserven tot hunne hardsteden in verlof te zenden, 't welk eene waerschyndelykheid van vreden daer steld. En verder leest men alweer in de zelve korrespondentie, dat de versterking der oostenryksche bezittingen in Itaelien alle dagen vermeerderen, dat er alweer in Verona 15 duizend versehe mannen zyn toegekomen: komen wy daer wys uit als 't mogelyk is.

ITAEIJEN. — Er zyn nieuwe moeijelykheden voor de zoogezegde eenheid van dit schiereiland opgerezen. Nog een beetje, en een hoeksken van het keizerlyk plan over die kwestie zal zich gaen opheffen. Van den beginnen af zeiden wy dat Sicilien door Vrankryk beloerd werd; dat zyne ligging regt over Malte tot de fransche zeemagt, al te belangryk was voor de toekomst van de zee engte van Suez, en thans zien wy eenen pretendent om de kroon van Napels en Sicilien staen: Lucien Murat, doet in een brief aen een strooijen hertog, zyne aenspraak als erfgenaem op de kroon van het vereenigd koningryk gelden.

Het is slechts een bal op; men zal beginnen met dit gerucht af te keuren, dan wanneer men aen de dagbladen het bevel zal inzenden, om de zaak in handen te nemen, en daerenboven zal men het regt der muratisten, misschien nog in eene brochure doen uitkomen.

Verder, ziet men ook door sommige dagbladen van nu af eene geweldige tegenkating aen het plan van Cavour maken, die gansch Itaelien wilt piemontizeren. En ten andere deele, is de opgewondenheid in het misleide volk om met Roemen en Venetien gedaen te maken, onbeschryflyk.

Men kan voorheden den toestand van dit land, zich zeer wel uitleggen. Wy zien hem geheel en al in de hand van Louis Napoleon die, langs den eenen kant de afgedane daadzaken gaet vermoeijelyken, inwikkelen en doen vloten, terwyl hy langs den anderen kant de Piëmont zal aensturen tot het volvoeren der feiten die in de Itaeljaensche zaak nog geene oplossing gekregen

laten.

Rhodolphe trok zyn verschrikkelyk zweerd uit de scheede en indien Arthur deze gelegenheid had willen waarnemen, zoo kon hy met veel voordeel den Berner aen evallen hebben. Hy bleef zyne kalinite behouden tot dat de Zwitser zyn wapen, dry of vier mael in de hoogte zwaaiende, blyken gaf van het gemak waarmede hy 't wist te handelen. Arthur trok zyn degen en stelde zich in gereedheid.

— Slaet den Engelschman, zegde de Zwitser, nadat zy aldus omtrent een minuut tegenover elkander gestaan hadden.

— Het is aen u van aen te vallen, antwoorde Arthur.

Nauwelyk had hy deze woorden uitgesproken of Rhodolphe liet zyn wapen met een schrikkellyk geweld nedervallen. Niets had den slag, die den Berner wilde toebrengen, kunnen ontwijken, ook verhoopte hy aldus het gevecht begonnen en geëindigt te hebben. Maer Arthur had niet te vergeefs op de juistheid zynen blikken gerekend en was door eenen kleinen zysprong eene gewisse dood ontkomen, en voor alcer de Zwitser zyn wapen had opgehelt, kwetste de jonge Engelschman hem aen zynen linkeren arm. Vergrind over den slechten uitslag zynen poëgingen, hief hy zyn wapen op en zwaide het met zooveel juistheid, dat Arthur gebruik van al zyne krachten moest maken, om de labyke slagen te ontkomen. Hy wachtte den oogenblik af dat het lot hem gunstiger zou geweest zyn en het liet zich niet lang wachten, want hy bragt den jongen Berner eenen zoo geweldigen slag op het hoofd toe, dat hy dank aen zynen mits die met malie gevoerd was, eene gewisse dood ontkwam. Hy werd dus niet gekwetst en hy hernam den stryd niet nieuwen moed, alhoewel Arthur bemerkte dat hy met moeite kon ademen en vermoeid in zyne bewegingen scheen.

Zy zetteden dus den stryd voort, wanneer er zich boven het gerucht hunner wapens en die van den stroom een stem liet hooren die hen de volgender woorden toeriep.

— De wapens neer op het oogenblik! De twee stryders lieten hunne wapens vallen, blyde misschen van een einde te zien stellen aen een gevecht dat slechts met den dood van een hunner zou geëindigt hebben. Zy keerden zich om langs de zyde van waer zy de stem gehoord hadden en zagen den landammann vooruitreden; granschap stond op zyn gelat te zegen.

Welhoe, jonge lieden, zegde hy, gy zyt de gasten van Arnold Bieder-
man en onteerd zyn dak door daden, die men aen de wolven onzer bergen

hebben, gelyk heel het Venetie : « Verhelpen wat niet gedaen, vermoeijelyken wat gedaen is. » Dat is het dilemma voor Itaeljen.

Het Leopolds Orde.

WELKE ZYN UWE TITELN?

Het was vroeger eene groote gebeurtenis, voor een man, wien men het eerekruis aan de borst hechte. Men wist, voorop, dat eene dusdanige onderscheiding, de vergelding was van groote burgerdeugden; de vergelding van een geheel leven, aan de zaken van het algemeenebest toegewydt. Fier moogt hy wezen van wie men zeide: Dit eerekruis, heeft hy gewonnen aan de verdediging van den vaderland-schen grond; achter duizend gevaren den vyand overmeesterd te hebben, en het erfgoed der vaderen, voor overheersching en vreemde dwingelandy bewaerd te hebben! Fier moogt hy wezen van wie men zeide: Dit kruis heeft hy gewonnen, aan zyne onafgebrokene zorg, voor het lydende menschdom; want al de oogenblikken zyner zoo moeilijke loopbaan zyn niet anders geweest als eene langdurige en moedige worsteling, tegen den kanker der ziekten en kwellingen; al zyn geluk heeft bestaan in 't verzachten der pynen, en het afwissen der tranen van armen en bedrukte ouderlingen, weduwen en weezen. En zy, die gansche nachten in den dolhof der wetten hunnen geest begraven hadden; hunne rust, hunnen slaap opofferde om uit de diepte eener ingewikkelde zaak, de misdadige van den onschuldigen af te scheiden; die gewetensvol de pligt eener heiligezending nagingen; van alle vermaken, van alle maatschappelyke verpoozing afgetrokken, zich den kop maertelde aan ongeloofofelyke studien om aan de stem der regtveerdigheid, alleen gehoor te geven, en zich in zyn eigen oogen waardig te maken. En dan, die onvermoeijelyke navorschers der geheimen der natuur, die moedige vroeters, van kunsten en wetenschappen, die tot de oplossing der groote sociale vraagstukken, de bedreigingen der elementen, gebraveerd hebben; van wien iederen stap in het leven, een stap verder is in de volksbeschaving. En de genen die het vaderland begiftigde, met menschlievende gestichten of gebouwen tot aan den Hemel getrokken, waarin den nationalen geest zich in breede trekken afspiegelde, zy allen mogten fier wezen, want de wereld had de innige overtuiging, dat het onderscheid, veel beneden hunne verdiensten was; dat de man het kruis verheerlykte en niet het kruis den man. Dit was groot!

Doch hoe zeer op heden zyn, die nationale vergeldingen van hunnen oorsprong afgeweken? Hoe zeer is hunne waarde vernederd? Wat beteekenis hebben zy nog? Is het nog mogelyk, als hy, ons onbekend is een man in aanzien te nemen, die een eerekruis op de borst draegt? Men weet niet meer met wie men het te doen heeft, zoodanig is dit zuivere zinnebeeld van roem en eer voor God en Vaderland by het grootste gedeelte eene geprostitueerde maegd! geworden.

Hoe veel mannen zyn er niet die dit kruis op den rug zouden moeten dragen, en meer verdienen van er aan te hangen, dan dat het kruis aan hun hangt, ja, voor iedere tien die het dragen, zyn er twee, misschien die het hoofd mogen ophellen, en zeggen: « Ik heb aan geene lage platvoetery dit onderscheid te wyten » En waerachtig, wie ziet men met dit eerekruis op de borst schitteren? Toont ons het grootste gedeelte dier uitverkorenen, wie zyn zy? Welk is hunne aanspraak? Waer zyn hunne daden? Waer is het nut dat zy gesticht hebben? Waer op mag het Vaderland, ten hunnen aanzien fier wezen? Leeren wy die gunstelingen kennen; zyn zy iet geweest in het gebied der letteren, kunsten en wetenschappen handel en nyverheid? Hebben zy aan de algemeene beschaving iet of wat by gebragt? Wel integendeel, zulke titelen, in het oog van een ontuchtelyk liberalismus, zyn, van geene waarde meer; men moet de party van den dag vleijen, hunne aanhangers, hunne spioenen zyn, of neven of gunstelingen; men moet mee helpen aan de koorde trekken; het oog luiken voor finantieele combinatiën die het land op eeten, of hunnen gek zyn; maar eer, eigen waarde, is er niet meer noodig. Is het waar? Heeft men hier geene mannen zien dekoreren, zoo volkomen nul, dat zy, over dit onderscheid, zelve beschaamd zyn, en het stillekens in de doos laten, zoodanig zyn zy overtuigd, dat by hen dit onderscheid niet kan

verregtveerdigd worden? En op welke titels rust die groote uitdeeling van karnaval, Rogier was op het bal van den borgemeester geweest, hygevolg, heeft hy die kruissen zat belofd, hy heeft ze zot gegeven. (??) Ziet men hier geene mannen ten voorschyn komen van eene tastbare suffisentie! en die vooraleer wetenschap, voor alle verdiensten, slechts kunnen aantoonen, dat zy veertig verklieden in het gevang hebben doen steken, omdat deze geene tien ellen kalico, voor niet wilde weven. En men ziet dat gekruist loopen! Kan men zich houden van lachen ieder mael dat men dat te gemoet komt? Langs eenen anderen kant, hoeveel mannen van wezentlyke verdiensten ziet men niet, aan wie het Leopoldsorde, eer zou te ontleenen hebben. Mannen van grondige kunde in regten, in medecynen, bouwkunde en meer andere, maar zy zyn van de klik niet, en dat is een hoofdgebrek.

De Staet en het Werk.

In ons laetste nummer, over de werkuren, zeiden wy dat het te betreuen was dat de nyverheids kring, by het goevernement niet had aengedrongen, om zyn voordragt, aengaende de bepaling der uren voor een dag aerbeid, in eene wet te doen aannemen.

Het was niet mogelyk, dat de bekrompene styfhoofdigheid onzer staetsmannen, tegen een initiatief, door geheel de werkende klas toegejuicht, zou hebben stand gehouden. Eene wet, zoo dringend, kon niet meer, noch van de wil der ministers noch van die der kamers afhangen. Het ware de stem van het volk geweest die ministers en kamers, tot eenen grooten pligt, zouden aengepoort hebben en tegen wil en dank zou dit ontwerp zyn verwezentlykt geworden.

Ach! de les zou weerdig geweest zyn, van het nut welke zy zou gesticht hebben, en voor al, zy zou aan onze staetsgoochelaers wel verdient geweest hebben.

Inderdaed, is het gedrag onzer regeerders te begrypen? zy noemen zich de redders van Vlaanderen; zy willen de naam hebben van al veel vrome daden in het werkmans leven verrigt te hebben, en zy doen zich door eene klik eene burgerlyke kroon geven! Fioen en blague! maar daden, waer zyn zy?

Inderdaed, wanneer men toch de naam wilt hebben van iets nuttigs voor den werker te hebben tot stand gebragt, en zich om al de verheven daden, die men gelooft gedaen te hebben, eene nationale vergelding doet geven, schynt het ons zeer vreemd, dat al het geen, welke in der waarheid tot belang der werkende standen strekt van die zelfde mannen, eene ongeloofofelyke zorgeloosheid wordt toegedaen.

Dat men ons enkel eene daed aentoonen, voor den werker voordeelig? Het is niet mogelyk; er bestaat geen, er bestaat geen schaduw zelfs; integendeel, uit al het geene zy tot hier toe tot stand hebben gebragt, putten wy de overtuiging, dat zy slechts willen verarmen, om geheel en al der massen meester te blijven, en die te kunnen gebruiken na goed dunks ten einde zich regt aan het roer te houden. Wy hebben gezien, met hoe veel lage bewimpelingen zy de wet op de samenspanningen hervormd hebben; de moeilijkheden voor den werkmans zyn er in verzwared; de meester is alweer in de ommeegang met den werker, uitsluitelyk bevoorreed. De wet voor de inrigting der raden van werkregters-werklieden, is hervormd, en de uitvoering er van, wordt heel en al onmogelyk gemaakt. Ministers, borgmeesters, en geheel de fransche klik, welke zich de vertegenwoordigers van het liberalismus durven noemen, hebben te saemgespannen om het uitwerksel er van te vernietigen. Thands, zal de hervorming op de werkliedren te pas komen; de hervorming op de militie wetten, en meer andere schoone dingen dat men hervormingen noemt om ons te bevredigen, en wat zullen wy zien? den zelfden uitslag gelyk by al andere zoo gezeide hervormingen, niets anders dan ververgernis; want zy houden den spot met het volk, en het volk verdient het, want het volk is lafhartig; het denkt, het gevoelt niet, het heeft geene zielen is zyner regten onwaardig. Het moet vertrapeld en onderdrukt worden; vernederd en veracht, en het stuk brood dat men het voor zynen zuren arbeid toewerpt, moet verdroogd en verhard zyn. Het volk moet zich kunnen beklagen, het moet kunnen weenen en het medelyden inboezemen, maar geen karakter hebben, noch

achtig voor zich zelve noch waarde; met een woord: Het volk moet een verslaefd werktuig, maar geen volk zyn.

Wy hebben dus van het goevernement niets te verwachten en daerom is het te beklagen dat de *Cercle Industriel* zynen wil aan dit goevernement niet heeft opgedrongen, en vereischt, dat het voorstel op de werkuren aan een onpartydig en ryp onderzoek, zou onderworpen worden. Maar neen de vraag der nyveraers is kort van de hand gewezen. Een volksvertegenwoordiger, die voor alle herinneringen hier op aerde niets achterlaet als een bitter gevoel van minachting, welke de partylooper ons inboezemt, zei, in volle kamer: Men mag den handel geen hinderpalen berooken: « Caméléon, die vroeger de knecht van het bisdom was, en aan wie men thans de sobriquet van: de politieke eerlykheid, had toegepast, als had hy ooit iets anders geweest dan een zwemmer. »

Het is bejammerend, waeragtig, dat wy zoo dikwils gedwongen zyn de zorgeloosheid onzer staetsmannen te vergelijken, met het geen wy by onze zuiderburen, in dergelyke gevallen ontmoeten.

In Vrankryk, is de wetgeving aengaende de werkuren voor mannen, vrouwen en kinderen, sinds 1848 geregeld, en die wet is met stiptheid nagekomen. Men ziet daer niet in, wie de overtreders is, van welken invloed hy by de regerende party moog wezen, men ziet alleenelyk na of de wet of wel of niet miskend is, zonder verder in achtneming van personen of aangelegentheden.

In de *Memorial van Ryssel*, leest men, betrekkelek de overtreding der wet op de werkuren, dat den 28 maart laetsleden, een fabrikant van Roubaix, voor de regtbank is verschenen, onder de beschuldiging van veertig verklieden tot eenen arbeid van 13 uren daegs gedwongen te hebben.

De fabrikant beweerde dat hy slechts op de aenyaeg zyner werklieden, de 13 uren arbeid, had aangenomen, dit om eenige in de week verloren tyd weer in te winnen.

De regtbank deed opmerken, dat indien de bewering echt ware, het geen naer de bewysstuks, niet kan aenvaard worden, maar indien dit bestonde, dat de inbreuk op de wet niet minder bestaan zou, en gevolgentlyk veroordeeld zy, de heer nyveraer tot 400 francs schadeloostelling of veertig boeten van tien francs ieder, als vergoeding aan de 40 verklieden; verders de kosten van het proces.

Men ziet dus, dat het verschil groot is; in Gent, het middelpunt der belgieschen nyverheid, is er voor den werker, noch tyd van beginnen, noch tyd van uitscheiden. De bepaling der werkuren, hangt af van de willekeur des meesters en niet zelden, telt men in een gesticht zeven dagen arbeid of 84 uren van den maandag tot de zaterdag, of op zes dagen levens. En onze verlossers, die zich met liberale kouleuren klakpotten, vinden dat de voorspoed, altyd aangroeit: Zy laten geworden.

In eene stad gelyk Gent, waer zestig duizend werklieden, die krachtige uit eenzetting der nyverheid, met het zweef hunner wangen verhelpen, doen leven, is er een stelsel van verlamming, van vermoeijenis van yvering gaende, dat ongeloofofelyk is, en waer tegen het grootste gedeelte der nyveraers zelve protesteren. Langs den eenen kant de uitputting der lichaems kracht langs den anderen de verachting en de brutaliteit van den ryken domkop despot.

By eenen onafgebroken arbeid van zeven dagen in de week, en voor welke men eenen mageren en onvoldoende dagloon verwerft, is men nog onderworpen aan de slechte handelwys van sommige meesters die, by gebrek aan gezond verstand, in vloeken en scheldwoorden, zoo wel tegen mannen, als vrouwen of kinderen, hunne minachting voor den werkmans uitlaten. « Hy die nogtans den eenigen oorsprong van hunnen rykdom is, » en onze staetsmannen, door eene walgende onverschilligheid, bekrachtigen die buitensporigheden. O! spotterny! En men durft hun dan nog van eerbied voor onze regeerders spreken, als zy zich op eene dergelyke wyze vernederd en verstoot zien! men wil hun leve de koning doen roepen, als de ellende, hun lood zwaer op den hals weegt, en dat, wat hy van mensch in het hart heeft, veracht en verloochend wordt!

Exploitatie.

Er bestaat eene soort van saternmenschen die op de domein en de ligt geloovigheid des volks, nog al breede spekulationen maken en er zeer wel van bestaan; heeren opselen,

alleen zou moeten laten.

— Arthur, zegde hem zyn vader, die den landamman vergeelde, wat beteekend dit gedrag? Zyn de pligten die gy te vervullen hebt, dan zoo ligt geworden, dat gy u met tweevechten bezig houdt.

De twee jongelingen, op het gevecht van hun wapen geleend, bezagen elkander by de onverwachte verschyning van den landamman en den ouden reiziger.

— Rodolphe Donnerhugel, zegde de landamman, overhandigt uw wapen aan my, eigenaer van deze landen, opperhoofd dezer familie en eersten magistraet van dit kanton!

En wat nog meer is, aan u voegde Rodolphe er by, omdat gy Arnold Biederman zyt, op wiens bevelen al de bewoners dezer bergen hunne wapenen uithalen of verbergen. En met eenen onderdanigen eerbied overhandigde hy den landamman zyn wapen.

Ik bedrieg my niet, zegde Arnold, het is hetzelfde zweerd waarmede uw vader zoo dapperlyk te Sempach aan de zyden van den beroemden Winkelried streed. Schaem u hetzelfde tegen eenen vreemdeling, die wy de gastvryheid verleen, getrokken te hebben. En gy, jongeling, ging hy voort, zich tot Arthur wendende, maar Philipson onderbrak hem en zeide tot Arthur: Myn zoon, overhandigt den landamman uw wapen.

Vader, dit is onnoodig, zeide hy, daer onzen twist voortspruitte over het geven van moed en dapperheid, denk ik den mynen genoeg bewezen te hebben, om het geschil als afgedaen te beschouwen; nogthans breng ik hulde aan de dapperheid van mynen tegenstrever en vlei my niet te moeten bloezen, dat wy, zoo lang voor deze nietige zaak gestreden hebben.

— Te lang voor my onderbrak Rodolphe op fieren toon. De groene mouw van myn kleed is zoo rood geworden als het rood laken van Yperen en Gent. Maar ik vergeef het den jongen vreemdeling hy heeft my eene les gegeven die ik niet ligt vergeten zal. Indien al de engelschen zoo als onzen gast waren geweest, my denkt dat Buttersholt zich zoo hoog niet zou verheven hebben.

— Rodolphe, zegde de landamman, ik heb u altoos als een moedige jongeling aanzien. En gy myn jongen gast, gy kunt u verzekeren dat van op het oogenblik dat een Zwitser zegt dat de twist geïndigt is, deze zich niet meer zal vernieuwen. Wy, Zwitsers, zyn immers niet wrackzuchtig, komaen dan, geef elkander de hand en dat alles vergeten zy.

— Zie hier myne hand, zegde Donnerhugel, gy hebt my eene les in den wapenhandel gegeven, wanneer wy het onthyt zullen genomen hebben, zal ik er u eens eene in de jagtkunst geven.

— Arthur aenvaerde den voorstel en in het naer huis keeren, lieten zy natuerlyk hunne redekaveling op de jagt loopen, als of zy altoos de beste vrienden van de wereld waren geweest.

— Zie daer, hoe het moet zyn, zegde de landamman, indien ik altoos zulken uitslag kon verzekeren, zoo zou ik altoos vergeven.

— Zoo gaet het, zegde Philipson, deze onbezoonde jeugd zou voor een onbeduidend woord, zyn leven in de waag stellen, indien gy hier niet van onderdriegt waert geweest, God weet, wat ongelukken wy niet te betreuen zouden gehad hebben. Nogthans kan ik niet begrypen, hoe dat u alles zoo gauw ter oore is gekomen, daer zy my daer zoo even verzekeren, dat geen levend wezen iets hiervan wist.

— Dit is dood eenvoudig, zeide Biederman, myne nicht Anna, had deze twee dapperen hunne handschoenen zien verwisselen, en had hun de woorden Geierstein en zonopgang hooren uitspreken, en daer zy hy hun scheiden bemerkt had, dat zy elkander blikken toewierpen, die haer zeer vreemd toeschenen; kwam zy my aenstonds van het voorgevallene berigten. Deze weinige woorden waren immers voldoende om gansch deze zaak te verklaren. Gy ziet dat wy dit, alweer aan de slimheid der vrouwen te danken hebben, want veel tyd zou kunnen verloren gaen, vooraleer een myner zoonen zoo iets zouden bemerken.

— Zie eens, merkte Philipson, ik geloof dat ik ginds op de hoogte der rots onze beschermster ontwaer, doch, het komt my, voor dat zy ons wilt ontwyken, of ten minsten ons wilt zien, zonder zelf gezien te worden.

— Ja het is zy, zy komt zich verzekeren of er ons geen ongeluk is overgekomen, en ik ben verzekerd dat zy beschaamd zal zyn over het belang dat zy in deze zaak gesteld heeft.

— Ik zou uwe nicht willen bedanken over de groote verplichtingen die ik jegens haer heb, antwoorde de Engelschman. — Zoo als Philipson het had aengewezen, bevond Anna zich op eene hoogte en hield zich goed achter eenen strunk verborgen. Zy verschrakte by het zicht van haer oom en sloeg langs een klein pad in om hem en Philipson te vervoegen.

— Myn waarde vriend, wenscht u te spreken, zegde Biederman tot zyn

nicht, nadat zy hem begroet had. De jonge helvetische vrouw bloosde by deze woorden, terwyl Philipson haer het volgende toestuerde:

— Het valt ons, arme kooplieden, meermalen voor, de middelen niet te bezitten om onze schulden op staanden voet te betalen, doch wy aanzien als den laagsten der menschen, hy die dezelve niet erkent. Ontfang dus de bedankingen van eenen vader, wier zoon gy gisteren het leven gered hebt en heden door uwe voorzichtigheid van een groot gevaer hebt bevryd. Weigert deze oorbellen niet, zegde hy, haer, een klein doosje aanbiedende. Het is waer het zyn maar peeren, doch zy zyn kostelyk genoeg om door eene gravin gedragen te worden, en...

— Diensvolgens zoude zy aan eene zwitsersche boerin misstaen, viel Biederman haer in de rede, want Anna zal anders niet zyn, zoolang zy in het midden onzer bergen verblyft. Ik dacht, meester Philipson dat gy wat gieriger, over zulke ryke geschenken waert, want kooplieden zoeken niet anders als winst te doen.

— Voor wat den handel betreft, myn waarde gastheer, antwoorde de Engelschman, doch, voor wat de gevoelens van erkentenis aengaet, dit is iets anders. Bygevolg durf ik my vleien dat gy uwe nicht niet verbieden zult een geschenk aan te nemen, dat haer, volgens hare geboorte niet zal misstaen.

— De landamman nam het doosje uit de handen van den koopman. — Ik ben altoos tegen deze kostelyke juwelen geweest die ons de eenvoudigheid onzer voorvaderen doen vergeten. Nogthans wil ik myne nicht van dit geschenk niet berooven. Dus lieve Anna, laet ik u de beslissing over of gy dit geschenk aannemen of weigeren moet.

— Vermits gy my de vryheid laet te beslissen, wil ik geen gast vergrammen, door een geschenk te weigeren, dat hy my zoo goedhartig aanbiedt. Maar met zyne toestemming en de uwe, zal ik deze oorbellen aan O. L. V. van Einsiedlen opdragen, uit erkentenis voor de bescherming die zy ons in deze laetste tyden verleent heeft.

— Zy maekt een goed gebruik van uw geschenk, myn gast, riep de landamman uit. Anna, by de aanstaende merkt, zal ik u een schoen hals-snoer koopen, zelf een dat uwe wenschen zal te boven gaen.

— Einde van het zesde kapittel. (Vervolg by naeste.)

Deze vertaling is het eigendom des Uitgevers.

genippeerd en gefileerd, in het fyn zwart laken, en die nooit de koffyhuizen voorby gaen, zonder de havane cigaer en het glas madere. Zy hebben het air van finantiemannen; droomen niets anders als van goudmynen, en doen geen andere studien als naer middelen zoeken om het geld van uit den zak der dwaze menigte, in den hinnen te gooien: Men noemt hen fabrikateurs van maetschappijen, die financiële berekeningen voor doel hebben. Het getal is groot van die stoutmoedige gouddiven en men vindt ze in al de lagen van het maetschappelyk leven.

Dit soort van afstroopery is naer de mode, en de razerny waarmede zy deze nieuwe industrie uitoefenen kent geene palen.

Hoe groot de misrekeningen alreede geweest zyn in de menigte, altyd bedrogen en misleid door schoone beloften, vinden die gedoopte aftrogelaers in dit ryke veld van bedrog en afpersing, steeds nieuwe omwegen om de simplen rond den tuin te leiden, en ze in het net te krygen.

De menigte, altyd uitgelokt, door het vooruitzicht eener overtreffende wiaat, drumt den eenen den anderen weg, aen wie den eersten om zyn geld in de handen van hier of daer een escroc toetwerpen, welke onder den vorm van eene maetschappij, gesteund zelf op namen van getitelde en invloed hebbende personen, eenen afgrond van schelmeryen openen, die den eenen of den anderen morgen in brokken valt, en de ongelukkige die hunne spaeroordjens er in gestort hebben zonder brood en met uitgemergde kaken op de straat zet.

In Vrankryk alwaer men dit nithongering stelsel heeft ingehuldigd, zynen ongeloofelyke slachtoffers gemaakt geworden. Kleine rentenierkens om eenige centen meer, van hun kapitaal te trekken, oude bediende, ambachtslieden en anderen, hebben aen dergelyke maetschappijen de vrucht van jaren zwoegen, toevertrouwd, en bevinden zich op heden letterlyk beroofd van bestaen, en vol op in de ellende: «De maetschappij is bankroet en de schelmen zyn op de vlugt,» ja maar het fyn er van is, dat de kleine penningskens van millioenen dommerikken, in de kas gekeerd zyn van eenige personen die achter het gordyn zyn gebleven, en daerenboven nog als zeer eerlyke lieden aenschouwd worden.

Het voorbeeld dier groote gouddiven is aldaar gevolgd geworden, op eene lagere schaal. Er hebben zich maetschappijen gevormd, voor den inkoop van levensmiddelen, die van strooperijen tot strooperijen onbeschaemd eenen trafiek makende, het hof van assise voor ontkenning hadden; maar de ongelukkige werklieden van wien men de goede trouw exploiteerde, den penning ontwormden, is met de veroordeeling der degenieten in het bezit van dien penning niet terug gekeerd: Dat is de wonde.

Zoo zagen wy onafgebroken, de eene maetschappij achter de andere tot stand komen, welke allen, het hoog verheven doel van hulpe bystand op het vaandel schreven, en aen den ouden dag van den arbeider een waerlyk suiker leven voerspelden. Geene ziekten of kwellingen meer die niet zouden verholpen worden, rampen en ongelukken van alle natuer, gemis van werk en meer andere plagen waer mede het werksmansleven geteisterd wordt. Geene koleuren ontbreken aen de schildery, de afgrond van bedorvenheid, van bedrog en aftrogelary, wordt met bloemen bedekt, en men stelt er mannen voor, die men denkt het vertrouwen aen de domme massa te kunnen inboezemen. Dan een dag komt het monster bloot, de bureelen zyn ydel en het geld is gaen vliegen.

Heden hebben wy alweer een schoon en inlichtend voorbeeld. Het is ongeveer dry of vier jaren geleden — de tyd juist bepalen kan ik niet — werd er tot Brussel eene hulpmachtschappij tot stand gebracht zy noemde zich: *la Secourable*, in 't Vlaemsch de behulpzame.

Deze maetschappij waervan het prospectus voor de toekomst zooveel belofde, en aen de werkende klas eene bron van welzyn ging openen, die reeds hare vertakking in menigvuldige nyverheids-gestichten had uitgebreid, en naer het geen destyds, de zaakgelastigde bevestigde, dat zy onder de bescherming van hooggeplaatste personen het leven had ontvangen. Deze zoo vruchtbare maetschappij is thans in eene bezondere rekening getreden voor het hoog gerogthof van Brabant; de degenieten zyn by de kraeg gevat, achter zich lang met het geld van den werker geveet te hebben.

Thans komen er weer nieuwe kombinaten voor den dag. Nieuwe maetschappijen vormen zich, die aen den werkmans, altyd meer om meer beloven, om hem des te gemakkelijker te vangen; doch het is aen ons den pligt hem op dit bedriegelyk spel in te lichten; hem den afgrond aen te wyzen, zoo zorgvuldig aen zyn oog onttrokken, en hem te leeren, dat er buiten het werk, zelve, ten aanzien van verbetering in zynen toestand, 't zy voor ziekten of kwellingen of gemis aen werk, geene hulpsbronnen bestaen, die echt volks, echt belangryk en wezentlyk nuttig zyn.

Al de voordeelen door welkdanige maetschappij van byzondere personen, en voor al van mannen met gemakkeerde handschoenen uitgekraemd, zyn bedriegelyk. Het zyn alle voorwontsen, om eenige administratieve postjens, te openen, en door talloze inwikkelingen het kapital gestort door het werk, in hunnen zak te steken, als het slechts nog by name op het papier bestaen zou.

De maetschappijen der werklieden moeten aen geene hoogere administratie de zorg humer gelden, overlaten. Zy moeten zich alleen bevoegd kennen, om enkel uit een doel van menschheid belangloos, de hulp te dienen aen den ongelukkigen broeder die werk en winst ontbreekt. Niemand mag zich er tusschen komen schuiven, 't zy met geld, 't zy met invloed, of het doel der instelling zal miskent en in gevaer zyn.

Wy hebben in onze stad talryke hulpbussen of ziekebeurzen, door werklieden geadministreerd; misschien, zal de tyd gebieden, van al die maetschappijen in een grooten verbroederings-bond tot stand te brengen, zoo wel voor andere provintien, als voor hier. Dit ware eene echte veroordeeling, voor al de plantrekkery der gelukzoekers, die ons van hooger hand worden toegezonden.

De Werkers-Maetschappijen, moeten in deze gewichtige zaak het initiatief houden, gelyk zy alreeds begonnen zyn en vry van alle becommingen van goevernement of gemeente, onbevreesd de grondvesten van dit gebouw neerzetten, en niet wachten, tot dat een verslaefde knecht, om met de overheden wel te staen, in die groote beweging het zaed der oneenigheid plaetsen, en u de verbroedering aenpreekt, onder de bescherming van het staetsvermogen, onzen natuerlyken vyand!

Het Werkverbond.

Het doortuchtig *Journal de Gand*, is alweer den eersten geweest, die ons het genoegen heeft gegeven, in zyn onberispelyk blad, het nieuws te verkondigen dat het *Werkverbond*, uit hoofde van het artikel van 17 february laest, over het weggeven der plaetsen aen de *Foirains*, voor het hooggerogthof van Oost-Vlaenderen zal verschynen, als betigt van laster tegen sommige beambten van het bestuur, gelast met de regeling der kramen en barraken op St. Pietersplein.

Dit blad, zoo waardig der klos welk het vertegenwoordigd, doet ons waerachtig te veel eer aen en wy zouden er dienen over geveid te zyn, zeker indien er in den tyd die wy beleven nog een schaduw van eer in zyne kolommen was op te vissen.

Niet temin wy begrypen al het vermaek, dergoochelaers van het koordeken, want het zal voor hunne eige liefde eene schoone gebeurtenis zyn van, nog eenste meer te kunnen aantoonen, dat wy met ons schepen-kollegie en geheel den aenhang, zoo zuiver van alle soorten van verdenskingen, in den besten der werelden leven; met den besten zoo niet, ten minsten met den grootsten der borgemeesters en den grootsten der schepenen. 'T is wel, allons.

Voor wat de zaak zelve betreft, ons gedrag is niet veranderd, onzen eerbied voor wet en regt, kan men in geen twyfel trekken, en daerom hebben wy van den beginnen af als eenen pligt aengenomen van geen enkel woord in het midden te brengen, en aen de regteren, alleen de zorg gelaten van hun geweten te voldoen. Wy laten dus onze zaak, heel en al ter zyde.

Maer dit gelukkig *empressement* van het kollegie orgaen om zyn 120 lezers te laten weten, hoe zeer het te peerde zit op de kiesheid en de goede trouw der bedienden van het stadhuis — ten minsten voor sommige dier bedienden — moet menigen doen grimlachen en doen zeggen, zoo niet doen denken dat de borgemeester een man is, «O! men kan niet meer» en dat de schepenen ook mannen zyn «men kan niet meer» die alles juist willen; die voor alles eene plaets, en een plaets voor alles hebben, zoo wel dat er geen draaidjen verkeerd mag zitten, als men van de kliek niet is.

De simplen, zouden dan kunnen gelooven, dat «dit en dat» van kleine foefereijen waer over men kommeert in zaken van openbare werken, ook wel voor den dag al komen. «Het is de minste zwaarigheid, zeggen zy, dat de beambten de nachtwakers in hunnen dienst bloedig beleedigen en dat zy zeggen: De police van Gent is maer het bez. ken weerd» daer achter loopen zy weinig, men kan straetschenderijen doen en al gelyk in de gunst van den borgemeester staen; maer zeggen zy, «de simplen» verstaet wel, er is al het eene en het andere van belang voor ons, waer over wy de juiste stiptheid van den borgemeester, inroepen; het is dat wy wel zouden willen weten van welke N° de zink is waarmede het Paleis van Justitie bedekt is? Is het N° 14, ja of neen, 't is zeer gemakkelek om antwoorden; en als het N° 14 is en dat N° 14 juist de numero is bepaeld by het bestek, wie zou er niet zeggen dat de beambten van de stad, een voorbeeld zyn van nauwkeurigheid? Maer wilde nu het geval eens dat die ongelukkige N° 14 van 2 à 3 numeros gekrompen ware?... Daer ligt de moeilijckheid, en zonder de Borgemeester en schepenen, zou iemand er dan uitgeraken?... zoo spreken die simplen, zy denken dat de Borgemeester, die zoo veel verstand heeft, als hy zoo sterk in het harnas treed tegen deze beambten, hy niet overschillig kan blyven wegens de anderen: Hy die gelyk SOCRATE, ter opzoeeking is der volmaakte regtveerdigheid. Doch die simplen lieden slaen mis, mis zonder weerga: Het is niet op mynheer den borgemeester en schepenen, dat men zich moet nitlaten; de eenige schuld van al die tribulationen is het «Werkverbond! het Werkverbond, heeft eens anders gras opgeeten; het Werkverbond, is de schuld van de peste, van dieren tyd, en al andere kwalen.» Waerom is het Werkverbond de slaef niet, van zulke groote mannen? Maer neen, het Werkverbond, durft grondbeginselen hebben, en zeggen dat zwart, zwart is, zonder de heeren van het kollegie tusschen de twee oogen te kyken; het durft van kliek, van klos en kotterij spreken, en zeggen dat het vaandel welke zy opsteken gebariolerd is van alle kleuren, «een echt kleed van Arlaken» dat zy liberalism noemen; dat zulke liberalen valsche prieters zyn, die het volk, misleiden, bedriegen en bespotten! Gy verstaet wel lezers dat is eene groote misdaed; maer hadde het Werkverbond, de gunst der stadhuisheeren willen na jagen, dry straten ver loopen om eenen goeden dag van mynheer de borgemeester; had het Werkverbond gezegd: «Wat is er grooter op aerde, als een dragonder te paerden» had het gezegd, dat het kollegie een kollegie is, ah! ik weet niet hoe! wys, eergierig, regtveerdig in het nitdeelen van postjens, en uitterlyk spaerzaam over de gelden van de kontribualen; had het eene kroon gevlochten voor, de groote werken van die groote man, die de nonnekens in het hospitaal, ten kosten der zieken, eene zoo schoone les van huishoudkunde heeft gegeven; had het over de kermels, boelevars, straten, en vyf-en-twintig half begonnen werken, gedaengelyk de broodschryvers van het *Journal de Gand* en zyne buiksprekers, lof gezwaaid; had het op zyn hart geslagen, en vivat de liberalen van het schottelken geroepen; zyne kolommen vol gepropt, met karrikatureoponnen, papen en kloosters en van al de reste gezwegen, de borgemeester en schepenen, wy durven het wordeken niet zeggen, en daerom 't is beter zwygen.

Nieuws van voor 1861.

De algemeene tentoonstellingen voor het jaar 1861, zyn: te Haarlem, voor de nederlandsche nyverheid, van 24 juny tot 11 augustus daer opvolgende; te Florence, voor itaelsche nyverheid, landbouw en schoone kunsten; te St. Peterbourg, voor russische nyverheid; en voor land-, akker-ouw, schoone knusten en nyverheid te Metz in Vrankryk in de maand mei en te Nantes, id. in de maand july.

Deze van St. Petersburg zal buitengewoon zyn, van nyverheidswerktuigen. De kundige in het paternostergaren, mogen deze gelegendheid niet laten voorby gaen, van zich derwaerts te begeven, want zy zyn zeker hun land met het eene of het andere van ingenieuze uitvindingen te kunnen verryken. Wy verhopan vooral dat de heer Decoster van op het Nieuwland, niet zal nalaten het reisje met zynen kundigen meesterknecht te ondernemen. Wy steunen hier op, om dat wy weten dat de reis, welke hy met dien man naer de expositie van Parys heeft gedaen, voor beiden niet nutteloos is geweest, en dat het niet veel heeft gescholen, van op een brevet voor de kundige meesterknecht uitteloopen. Het was een niet inzicht zelve: De meesterknecht had in die tentoonstelling, een banc-a-broches gezien die wonderen deed. Eerst keek hy verbaesd op dit instrument, dan slim met de lippen toegeneepen en rimpels op het voorhoofd; nu bezag hy mynheer... dan bezag mynheer... zy bezagen elkander en de fynheid van het vernuft dat zoo, van den eenen kop tot den anderen overging, deed aen beiden al gauw verstaen dat er voor hun vaderland veel nut uit dien banc-a-broches te trekken was. De meesterknecht teekende in zyne memorie het plat en den zykan af; Mynheer, zegt men, nam de doorsné, en de toer was gespeeld; Lieven Bauwens had het moeilijck beter gedaen, en nog zyn zy in Vrankryk, niet gelyk hy in Engeland, opgehangen.

Met hunnen kop, vol yzerwerk, teruggekomen, de meesterknecht begon al gauw het groot secret te verwezentlyken. Dezelfde dag, werd er een banc-a-broches stil geleid, gedekt met nieuwe emballagie, omdat geen onzalige oog in dit heiligdom der genie, zou gepeld hebben en nu begon de groote operatie. De meester en de meesterknecht, kroppen onder de emballagie, kwamen terug, keerden weder, toonden zich nog eens, en verdwenen op nieuw, men zou waerlyk gezegd hebben, twee mannen die achter luiksche plakketten duiken. Eenieder keek en grimde, maer als de groote bewerking gedaen was, welk dit machien, een onvindig grooter produkt zou doen afleggen, en dat de sluijer o de emballagie van het geheim werd opgeligt, men grimden niet meer, maer men lachte, tot tranen, want, voor de eerste maal in de annalen van het draaidjensspinnen, zagen de werklieden eenen banc-a-broches, die societen van Boulougne spon.

En nu, daer de heer Decoster, dit secret uit Parys mee bragt, zou het niet billyk zyn, aen Vrankryk, in vergelding eene andere uitvinding van zynen meesterknecht terug te geven, het eene brevet ware het andere weerd.

Men weet dat de heer Decoster, thans in bezit is van iets nieuws, gheel en al eige vinding, van zyne *geniale meester-gast*. Het is een eenvoudige toestelken, om de meulens in te trekken, en het wordt: *Intrekker* genaemd. Het is met veel smaak, kunst en fynheid byeengebragt.

De konstruktuer Beniest is ook voor een dergelyk machien gebretereerd, maer welk verschil, wanneer het toestel Beniest, zyne werking doet, men ziet niet anders als de vagen van den spinnmolen ingaen en het garen afdraeijen; daerby dat gaet al te logt en al te gemakkelek, volgens de meester-gast van mynheer Decoster, een kapitaal gebrek. De *Intrekker Verschuere*, doet iets meer; by deze is het niet te zeggen, van dit of dat, hy trekt maer alles achter zich mede en als hy geen vyf mannen achter zyn *radde* heeft om den meulen af te draeijen, de Intrekker ziet er uit als of hy azyn had gedronken: Men zegt dat het kurieus is.

In China leest men op het uithangbord van een paternoster fabriek: *Hoe dat men ryk wordt.*

Konstruktie huizen.

De heer S..., welke men honderd en nog meer uren van hier voor een man houdt vol van kunde vol van reden, alsmede een groot industrieel, enkel uit de oorzaak dat de vlaemsche werktuigmaker, in het vervaerdigen der mekarnieke voor die vromde gewesten, by geene natien ten achter is gebleven. Het groote denkbeeld, dat men tot in den Breziel, van deze heer heeft opgevat, is het werk der Vlamingen; zy hebben dit werkhuis, geopend en voltrokken; aen hen is het zynen voortgang verschildigd, en nogthans, wie zou het gelooven dat die zelfde mannen, voor de groote conception van de heer S..., thans boeren zyn geworden; en boeren in zoo verre dat zy van engelsche werklieden moeten geleerd en onderwezen worden, die in het vak... ah! erme!... maer het zyn twee koppen, zegt mynheer... De vlaemsche werklieden zyn dan wel laag gevallen, en daer wy hierin, de kunde en het goed oordeel van den heer..., niet willen, noch mogen betwyfelen, zoodanig is hy by ons een man van gewigt, en kan de handelwyze van dien meester aengaende de vlaemsche werktuigkundigen, ons niet meer verwonderen.

Inderdad, men zou al duchtig moeten zoeken om in Gent en in 't land zal ik zeggen eenen atelier van konstruktietie gemoot te komen, alwaer men met den werker omgaet gelyk hier. Het is een klein beetje vet.

De heer... heeft eene eigenaardige kombinatie, en als wy met hem gelooven dat de Vlamingen boeren zyn, het is wel uit de slimheid, van die kombinatie dat wy ons daer toe laten verhalen.

De heer... die, zegt men, de kleinste loon van Gent betaeld, heeft daerby nog een stelsel van *entrepris* ingerigt, dat het genie der spaerzaamheid, in wanloop brengt. Nogthans het is zeer simpel.

De yzergieterij, een der grootste van de stad, is op eenen dusdanigen voet ingerigt, dat de mouleurs het zyn, die mynheer betalen, in plaets dat mynheer de mouleurs zou betalen. Raed nu lezer op welke wyze dat zulk eene machien moet draeijen? En toch 't is niets in zich zelve....

De Vlamingen al boeren zynde, leggen al hun boerenwerk te samen, van des maendags tot des zaterdags, zoo wel dat de week ten einde, er eene totale som wordt gemaakt van het geen er gegoten is. Het is « niet Pier, heeft zoo veel afgelegd, Jan, zoo veel » maer er is zoo veel duiende afgelegd in de week. Welnu de meester betaeld een vasten prys van ... centiemen per kilo. X kilos is dan gelyk aan B. francs; eens dezen onbekenden vast gesteld, dan begint de rekening: zoo veel kilos mislukte geute, aen zoo veel, blyft zoo veel: dat is werk voor de koning van Pruisen, laet passeren? Maer als de heer dan alweer de hand in den zak van den algemeenen opbrengts van het werk steekt en zegt: zoo veel dagen aen 6 of 7 francs voor de meesterknecht, blyft nog zoo veel! dan krimpen de neuzen in een; het schynt dat het met de goesting niet is. Maer de heer vraegt er niet achter, 30, 35 of 40 franken voor de meesterknecht en daer me gedaen; het is veel gemakkelijker dat de werker de meesterknecht betaeld, het gaet al met een ruzie weg, en hebben de werklieden dan 2.50, 3.00 of 3.25 of zoo iets over, er valt al weinig op te zeggen: Er is een reglement of er is geen.

Wanneer men die daghuur vergelykt by andere etablissementen en dat wy er een verschil uit opmaken, slechts uit kuisheid, en dat dit verschil op stukken van zilveren waterpotten uitloopt, moeten wy dan niet zeggen met M. S.... dat de Vlamingen boeren zyn, en de Engelschmans alleen groote koppen, door dien zy niet verstaen, dat de meester van hunne dagloon de klerken betaeld, lyk de mouleurs verplicht zyn de meesterknecht te betalen? Al de endekens saemgebonden, wy zyn van het advies van de Heer.... De Vlamingen zyn boeren!

ADVIES AEN DE KWADDE TONGEN.

Verscheidene dagbladeren dezer stad, hadden aangekondigt, dat by den vleeschhouwer J. Thysebaert, buiten de Brugsche poort, eene besmette koe, door de politie was aengeslagen.

Door eene teregtwysing, aen den uitgever der *Gazette van Gent* gezonden, meldt den heer Thysebaert, dat de koe, die by hem uit oorzaeke van ziekte door de politie aengeslagen is geworden, hem niet toebehoorde, nog zelfs voor zyn verbruik niet bestemd was, maer dat hy zyn slagthuis ten diensten van eenen vreemden persoon had gesteld, niet wetende dat de beest ziek was, en daer hy er de bewyzen van had, de politie geene overtreding ten zynen lasten heeft vastgesteld.

Stads Priet-Pract.

Nu dat de voden vry mogen uitgaen, kan het ons niet meer verwonderen, hoe dat het komt dat het *Journal de Gand*, den *Echo* en de *Stad Gent* met permissie, met hunne 120 geabonneerden het nog kunnen uithouden. De voden handel, als eerste element van die dagbladeren, moet voor het koordeken een lukratief affairken zyn, en langs hier en langs daer de legkaten stoppen van dat ongelukkig vaertuig, door het gewigt der bemanning aen zoo veel scheepbreuken blootgesteld.

Vermits wy nu toch in de voden zyn, wy moeten bekennen dat het goevernement, hier aengaende eenen gelukkigen maatregel heeft genomen; voor ons burgers niet, maer voor het stadhuis, die zoo het schynt, sints eenigen tyd aen dien handel nog al eene groote extentie heeft gegeven. Wy verhoppen dat het nog zal beteren, als men eens aen den grooten trap op de Botermarkt het uitsteekberd zal lezen: *Liberale Voddewinkel*, der Vanden Berghiaensche tydrekening.

Sedert dat Cies van Gent, in de *Stad Gent*, zyne spirituelle omeletten, doet gereed maken, is dat ongelukkig papier geheel verciest, heden kan men geld toe krygen om het in zyn huis of herberg te nemen; de voden winkel zal er niet weinig aen toedragen. Wy zyn nogtans groote liefhebbers van de humouristieke taal, van den geestryke Cies, want zy herinnerd ons nog versch ga weg aen de taal van den *eersten blik*, welke dan, alhoewel de taal van Cies niet, maer wel van Ciesken was.

Men mag zeggen dat Cies al een geheele persoonadjen is en had *Baes Kimpe*, een weinig vroeger, dien geweldigen Cies gekend, die heden in zyn bladjen zulke schoone dingen zegt dat de Vaders van familie, het voor de oogen hunner kinderen moeten verduiken; waer zou de liberale voden winkel zyn? Cies zou al vroeg de tjaek, van *Baes Kimpe* gezweept hebben, zynen magtigen geest was er ryp toe; dit getuige van dien keer dat hy zoo maer een boek wilde schryven, 't was gelyk waer over, hy zou toch den *eersten blik* geheeten hebben. Cies heeft zorg van ons te zeggen, waerom hy den *eersten blik* zou heeten lees liever de voorrede van dit werk van Cies.

Cies begint, past op, — wy copieren uit den *Eersten blik* zelve: « Weet gy nu, waerom dat ik een boek wil schryven — zegt de geestryke Cies — wel 't is geheel simpel, 't is om te doen zien, dat Cies n'en boek kan schryven — neen toch niet, zegt hy al gauw; het is om dat hy de danige geestryke voortbrengsels van zyn hersepan, voor het venster zou zien liggen... van eenen boekverkooper. (??)

« Als ik kleine was, zegt hy, en dat ik nog met de knikers speelde en myn moeder plaegde, stond ik zoo gaerne voor het venster van eenen boekverkooper en ik las de titelplaat der werken, en ik zei tot myn zelve, dat het wel schoon moest zyn van zich met zyn hersepan zoo voor het venster te zien liggen, en daerom schreef ik dezen *eersten blik*, enz., » een geheel bladzyde, van humouristieke en geestryke overwegingen.

Wy scheiden er van uit van zulke diepzinnige voorreden, want zy moeten op het stadhuis alleen gelezen worden.

Dit zyn de volledige werken van Cies, die over eenige jaren in 85 volumen, by Duquesne voor 70 centiemen verkocht zyn geworden, en den *Beurzen Courant* zou durven betwisten dat Cies het poer heeft uitgevonden.

Verschillig nieuws.

De heer Ch. Havermaete, woonende in het *Visschers-Huis*, buiten de Keizerpoort, heeft verleden nacht met zyne kruisnet een GROOTEN ZEEWOLF gevangen. De worsteling

door Van Havermaete, met het zee-monster, is vry moeilijk geweest, want het is slechts nadat hy het dier, dry kapen in het lyf te hebben toegebracht, dat hy er zich heeft kunnen van meester maken. Alle dagen is dit kind van Neptunus, in voormelde herberg zichtbaar.

— Er zyn veranderingen aen de vertrekuren op den yzeren weg van Waes toegebracht. Zie de tabel aen het hoofd van ons blad.

— De plegtigheid der inwydings-zitting van de Nyverheidsschool, en de prysdeeling aen de leerlingen voor het schooljaar 1859-60, zal zondag, om 11 uren voormiddag, in het Hoogeschool-paleis plaats hebben.

— Te rekenen van 1 mei tot einde september zal er alle zondagen een concert gegeven worden door de harmonie der *Vereenigde Artisten*, in den hof van den Glacis, aen de Kortryksche poort, die zeer verfraeid is. Den prys van een abonnement is 5 fr., waer voor men regt heeft op eene familiekaart, dat is te zeggen, eene manskaert en kaerten voor de dames die deel maken van het huisgezin. De abonnementprys wordt op het einde van augusty ontvangen. Dezen maatregel belet niet dat het publiek in den hof toegelaten is en insgelyks het Concert bywoont.

— Wy herinneren dat onzen Dierentuyn des zondags morgens voor de Werklieden geopend is, aen 20 centiemen per persoon.

— Zondag, 21 dezer, zal op onzen franschen schouwburg vertoond worden het opera *Il Trovatore*, door eenen italiaenschen troep waervan de beroemde zangsters, de zusters Marchisio, deel maken.

— De koning der Belgen heeft een groot schilderstuk, aen den heer Slingeneer besteld, om naer de lotery voor de overstroome van Holland gezonden te worden.

De heer Gallait heeft insgelyks een schoon doek gezonden, maer men weet niet wie de begiftiger is.

— De trekking der tombola in den estaminet de *Gouden Appel*, by de Augustynenkerk, zal plaats hebben op zondag 14 april, ten 3 uren nanoen; men kan aktien bekomen tot zaterdag 13 april.

— Sedert Paeschen speelt onzen Beijaerd de volgende aria's: voor het half uer, de ronde uit *Château-Trompette*; voor 't kwartier (voor de uer) het aria uit *Faust*, 1.° bedryf; op de uer, het soldaten-choor uit *Faust*; wat het deuntje betreft voor het kwartier na de uer, dit is een gerammel, waeruit wy niet wys kunnen worden.

— In Kanada verschynt nu een dagblad, onder den titel: *Stom en Blind*. De uitgevers zyn blind, de redakteurs doofstom, de drukkers en zetters zyn blind, de expediteurs stom. Het 1.° nummer zal zeker met primo April verzonden zyn.

— Zaterdag laetstled., rond 5 uren namiddag, is de genaemde Sabina Verlode, oud 27 jaren, woonende te Meulestede, van den trap gevallen in de fabriek des heeren Delmotte, Nyverheids-plaets, zy verkeerd in eene bedenkelijken toestand.

— Zaterdag 11. heeft de genaemde Hortensia Ruytsaer, oud 30 jaren, woonende te Mariakerke, eene val gedaen in de Burgstraat, en daerby de heup gebroken.

— Zaterdag 11. heeft zich zekeren Jaek De Meyer, timmermans-gast, gehuwd met kinderen, woonende in de Kerkhofstraat, 4, in zyne slaapkamer verhangen. Huisselyk verdriet schynt in deze zaak niet vreemd te zyn.

— V. H... kruidenier, woonende op den Brabanddam, was voorl. zaterdag bezig met zyne winkelvasters langs buiten af te wasschen, toen hy eensklaps van zyne ladder viel, en zich zeer erg aen het hoofd wondde.

— Een glazenmaker, Jakob Verpoest genaemd, heeft men den 26 dezer, te Nevele, op zynen zolder opgehangen gevonden.

— De schoone drymaster *Middlesex*, metende 1423 tonnen, is den 10 maart, op omtrent 100 mylen van de Ierlandse kust vergaen. Uit het verslag van kapit. Parmelee blykt dat hy, na alle hoop op redding verloren te hebben, met 11 mannen der ekwipagie en 4 passagiers in eenen boot is gestapt, met welke zy vier dagen op zee hebben doorgebracht, en na ongehoorde poogingen zyn zy eindelyk aen het eiland Groat-Blaskett, aangeland. Het overige der ekwipagie, bestaende uit 20 mannen scheepsvolks en 24 passagiers, aen boord van de *Middlesex* gelaten, heeft de dood in de golven gevonden. Het schip, met zyne lading, wordt geschat op 17,000 pond st. (425,000 fr.) waervan 10,000 pond (250,000 fr.) verzekerd zyn.

— Uit de laetste by de Nederlandsche regering ontvangen berigten over de gevolgen van den laetsten watersnood in den Bommelerwaard, in den Maes en Waal en het Ryk van Nymegen, blykt, dat, voor zooveel opgaven deswege waren ingekomen, in die omstreken gezamenlyk:

Zyn omgekomen 39 menschen, 67 peerden en veulens, 337 stuks rundvee van verschillende leeftyden en kalveren, 255 verken en 469 schapen en geiten;

Zyn verdwenen 284 huizen en 1 korenmolen;
» vernield of ingestort 83 huizen;
» zwaer beschadigd 1711 huizen en 1 schuer;
» minder beschadigd 25 huizen;

Voorts, dat na den vloed 4903 personen de gemeenten hunner inwooning hebben verlaten, waervan 4437 wierden ondersteund; dat die ondersteuning buiten hunne woonplaats tydens de laetste gedane opgaven, nog voortduerde voor 2150, en dat daerenboven in de gemeenten hunner inwooners toen nog wierden gepleegd 8768 personen en 136 huisgezinnen, en dat destyds nog wierd voorzien in de voeding van 244 peerden en veulens, 1109 runderen van verschillende leeftyden en 2192 schapen en geiten.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 2 en 3 April.

Kamiel de Waele, bakker, kalandenberg, met Mathilda Poelman, zonder beroep, sluzeken.

Edward de Rycke, 29 jar., dienstbode, buiten de heuvelpoort, met Anastasia, Coorevits, 19 jar., kantwerkster, kortrykschestraet.

Judokus van Destel, 49 jar., daglooner, raepstraat, met Eugenia Duvinage, 27 jar., naeister, id.

Edward de Waghenre, 25 jar., daglooner, met Ludovika de Moor, 22 jar., fabriekw., beiden lange beenhouwerstr.

Jan Callebout, 25 jaren, meubelmaker, saliestraet, met Mathilda de Grie, 26 jaren, kleermaekster S. Elisabethsgracht.

Frans Coryn, 29 jaren, kuiper, Mariakerke, met Ida van Dorpe, 58 jar., dienstmeid, Keizer-Karelstraat.

Pieter de Waele, 25 jaren, fabriekw., groenstraat, met Rozalia Ryckaert, 25 jar., fabriekw., palingstraat.

Pieter Tremerie, 41 jaren, schoenmaker, tichelry, met Adelaïda Gosse, 58 jaren, filocheester, kasteelplein.

Jozef van Loo, 24 jaren, schoenmaker, met Klemencia Steenmetser, 24 jar., borduerster, beide papegaestraet.

Frans van Belleghem, 25 jar., mouleerder, kortrykschestraet, met Maria D'haese, 19 jaren, kantwerkster, veerstraat.

Jan Gilliet, 25 jaren, fabriekwerker, apostelstraat, met Maria Baekelant, 21 j., fabriekwerkster, sasschekaei.

Karel Eluid, 25 jar., fabriekwerker, bagattestraet, met Francisca Coolkist, 18 jar., kantwerkster, lange wyngaerdstraat.

Geboorten van 29 Maert tot 4 April.

Van het mannelyk geslacht 44) Totaal 95.
Van het vrouwelyk geslacht 51)

Sterfgevallen van 50 Maert tot 5 April.

Julia Provoost, 19 jaren, kleermaekster, Belle-Vuestraat.

Lieven Sweiver 63 jaren, zonder bedryf, voorgeb. der Brugsche poort.

Victor Roger de Villers, 55 jaren, grondeigenaar, Vlasmarkt.

Hortensia Vereecke, huisvr. Fieraert, 24 jaren, Hemelstraat.

Paulina de Meyer, 24 jaren, kleermaekster, buiten de Dampoort.

Pieter Verechaeve, 75 jaren, herbergier, buiten de Kortrysche poort.

Cecilia de San, huisvrouw, van Volsen, 48 jaren, Hoogstraat.

Jozef Roels, 36 j., wever, Phenixstraat.

Gregoor Bergmans, 62 j., dagl., Coupure.

Jakob de Meyer, 62 j., daglooner, Kerkhofstraat.

Willem Leclercq, 70 j., zonder bedryf, Oranjestraet.

Pieter Dekinder, 25 j., daglooner, Kromsteeg.

Bernaerd Declou, 37 j., zonder bedryf, Palingshuizen.

Maria van Haute, 69 j., kantw., Onderbergen.

Pieter Dekinder, 23 j., dienstkecht, Kromsteeg.

Leonia Roelandts, huisv. Thibaut, 22 j., Kouter.

Pieter Piessens, 58 j., daglooner, Sassche poortstraat.

Elisabeth Hoogstraten, huisv. Bondelet, 48 j., Bagattenstraat.

Jan Bosman, 60 j., daglooner, Kortryksche straat.

Delphina Limpens, 47 j., zonder bedryf, Galgenbergstraat.

Maria Faut, 62 j., z. bed., Hertogtstraat.

Mathilda Bosch, 15 j., z. be., Tichelery.

Voveria Vincent, 65 jaren, wed. Vande Kerkhove, Kerkstraat.

Maria Verbanck 53 j., huisv. Van speybroek, Bagattestraet.

Charles Goublomme 42 j., dagl. Byloke.

Franciscus Teugels 29 j., dagl. Coupure.

Clementia Vander Haegen, 41 j., huisvr. Allin, Bagattestraet.

Damien Schotte, 75 j., dagl. St. Gillistraet.

Jacoba Langerat, 77 j., wed. Janssens, St. Antoniuskaei.

Catharina De Neef, 88 j., weduw. Brocke, Pelikaenstraat.

Livina De Vos, 96 j., weduw. De Doneker, lange Wyngaerdstraat.

Livina Peerens, 87 j. weduw. Van Damme, buiten de Kortryksche poort.

Theresia De Mynck, 21 j., huisvr. De Beer, Molenaerstraat.

54 Kinderen onder de 7 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	29 maart.	5 april.
Witte tarwe	22 90 a — —	25 36 a — —
Roode id.	24 2 a — —	24 57 a — —
Rogge	14 58 a — —	14 85 a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Boekweit	— a — —	— a — —
Ilaver	10 53 a — —	10 41 a — —
Aerdappelen, 100 k.	10 50 a — —	10 50 a — —

BROODZETTING.

Van den 5 om in te gaen den 7 April.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 52
1 Kilo rogge.	» 0 20

ANNONGES.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN.

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke Publiek zullen Verkogt worden.

Dynsdag 9 April 1861, op gewoone ure, in de Verkoopzael Barrestraat, 20, publieke Verkoopning van schoone Meubelen, 2 Steekwagens, Jagtwiel, enz. door EMM. DE BEER, zoon.

Dynsdag, 9 April 1861, om 2 ure namiddag, buiten de Dampoort, in de herberg den *Ossenkop*, buitengewoone groote publieke Verkoopning van eene groote party Drooge Houtwaren, door EMM. DE BEER, zoon.

Dinsdag 9 April 1861 en volgenden dag, op gewoone uren, op het buitengoed buiten de voordezen St. Lievenspoort, nevens den bloemist Livinus De Cock, door reden van vertrek, publieke Verkoopning van eenen schoonen Mobilier, antieke Meubelen, Porcelain, 40 goede Schilderyen, enz.

Maendag 22 April 1861 en volgende dagen, op gewoone ure, door sterfgeval, in de lange Steenstraat, 5, by wylen M. Deruelle-Delevoije, publieke Verkoopning van alle de nieuwe Meubelen, stoffe Goederen, Foyers, enz.

LUISTERLYKEN

KAMPSTRYD OP DEN TUIN,

Op Zondag 14 April 1861.

In den Estaminet de Schietspoele, in de Lauwerierstraat, op St. Pieters, te Gent.

Alle de bekende Maetschappyn der Tuinbolders, worden aenzocht om aen gemelden Kampstryd deel te nemen. De volgende Pryzen zullen er te winnen zyn:

1° Prys op den Oppervogel	Fr. 10-00
2° Prys op ieder Zyvogel	» 3-00
Ieder kleinen Vogel	» 00-50
Den inleg is eenen franc per peloton.	

L. RANSON.

F BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Cleres, by het Groot Vleeschhuis.